

[Veistrup.]

om, og det skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at man gør.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Efter de fire Ordføreres Taler har jeg det Indtryk, at jeg kan takke Ordførerne for Socialdemokratiet og Det radikale Venstre for deres Anbefaling af det foreliggende Forslag. Det er mig derimod noget vanskeligt at afgøre, hvorvidt jeg bør takke den ærede Ordfører for Venstre eller undlade det, idet jeg har Indtrykket af, at begge Dele er lige vanskelige. Derimod er jeg klar over, at jeg ikke, selv om jeg gerne vilde, kan finde nogen Anledning til at takke den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, idet han i Slutningen af sin Tale udtalte, at saaledes som Forslaget her var formet, kunde man ikke vente hans og hans Partis Medvirken til dets Gennemførelse.

Da jeg forstaar, at man ønsker Forslaget behandlet i et Udvalg, skal jeg ikke komme ind i en længere Diskussion om Spørgsmaal, som vi har drøftet saa tit, men nøjes med at gøre nogle faa Bemærkninger. Det er anført af Ordførerne for Venstre og de Konservative, at Forslaget, saaledes som det nu er formet, fremtræder i betydelig forringet Skikkelse i Forhold til den gældende Lov. Jeg vil gerne spørge de ærede Ordførere, om det da er deres Mening, at man skal fortsætte med denne Lovgivning i samme Omfang som hidtil, uanset Opgang i Priserne, for saa vil det jo betyde, at man aldrig kommer bort fra denne Lovgivning; thi at standse en saadan Lovgivning paa et bestemt Tidspunkt, naar der ikke er sket nogen Fremgang, det er jo umuligt. Er det dog derfor ikke det rimeligste, at man, efterhaanden som Priserne stiger, søger at gennemføre en Afvikling, og er det ikke rimeligt, at man nu, efter at Priserne er steget med over 100 pCt. i de 2—3 Aar, vi har haft denne Lovgivning, søger at gennemføre til Fordel for Landbruget og for os alle sammen en Bekæmpelse af Tuberkulosen — hvad vi aldrig før har haft Lejlighed til og heller næppe faar mere — ved Hjælp af de Midler, der indkommer i Kødpuhlen, som man kalder den?

Det er blevet sagt, at jeg ser meget lyst paa Afsætningen til næste Aar, og at det vilde være glædeligt, om jeg saa rigtigt. Jeg har nu aldrig sagt, at jeg saa meget lyst paa Fremtiden. Jeg har paapeget den Fremgang, den Udvidelse af Afsætningen, der er sket i de senere Aar, og de Udtalel-

ser, der er fremkommet fra vore Aftagerlande angaaende Forholdene til næste Aar. Skal man endelig tale om Spaadomme, saa maa man, hvis man vil tage de Udtalelser frem, der faldt i Fjor ved Sagens Behandling her i Tinget, og ser de haarde Domme, man fra Venstres og Konservatives Side fældede over det da foreliggende Forslag og dets Virkninger for Landbruget, og saa betragter Resultatet — saa maa man sikkert erkende, at det er mig, der har haft Ret, og de Herrer, der har set forkert. Jeg føler mig overbevist om, at hvis de to Partier i Fjor havde tænkt sig, at det vilde gaa, som det gik, vilde de ikke have undladt at stemme for Forslaget og derved bragt sig selv i den Situation, at Landbruget i alt Fald ikke kan takke dem for den Fordel, som det har haft af denne Lovgivning.

Man gaar imod de 3 Mill. Kr. til det, man kalder sociale Formaal, men det er jo ingen rigtig Betegnelse, for det, der sker her, er simpelt hen, at man fritager den fattigste Del af Befolkningen for den Prisforhøjelse paa Kødet, som kommer til at ramme den øvrige Del af Befolkningen.

Til den ærede konservative Ordfører (J. R. Poulsen) vil jeg gerne sige, at jeg synes, han i sine Udtalelser kom lidt langt fra Kendsgerningerne. For naar han i sin Iver for at paavise, hvor daarligt jeg varetager Landbrugets Interesser, og hvorledes jeg stadig forringer de forskellige Forslag, ogsaa henviste til det i Folketinget fremsatte Forslag angaaende Ændringer i Loven om Husdyravlens Fremme, maa det ærede Medlem jo vide, at baade han og hans Parti to Gange, i 1931 og 1933, har stemt for nøjagtig det samme Forslag, saa nogen Forringelse af, hvad der gælder i Øjeblikket, er det ingeniunde. Det er med Hensyn til Tilskud til Landbruget Ord til andet det samme, som blev vedtaget i Rigsdagen baade i 1931 og 1933.

Naar det ærede Medlem dernæst for at paavise det daarlige i det foreliggende Lovforslag er kommet til det Resultat, at de 3 Mill. Kr. bliver over en Trediedel af de Beløb, der kommer ind i Kødafgifter i den Periode, Loven skal gælde for, maa jeg sige, at det ærede Medlem ikke aabenbarer sig som nogen særlig stor Regnemester, for som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, indkom der 10 Mill. Kr. i de forløbne 12 Maaneder, og da den nye Lov skal gælde for 14 Maaneder, vil man, hvis der ikke ellers sker Ændringer, komme op imod 12 Mill. Kr. Det ærede Medlem opgør nu, at Kalveaf-